

Oponentský posudek
na rigorózní práci Mgr. Tomáše Pavlíčka
„Způsoby skončení pracovního poměru“

Předložená práce o rozsahu 88 stran textu je systematicky rozdělena do úvodu, devíti kapitol, z nichž všechny kromě osmé (autorem označené jako deváté, protože očísloval i úvod a závěr) jsou dále vnitřně členěny, a závěru. Obsahuje též resumé v angličtině a přílohy vztahující se k tématu.

Autor nejprve uvádí určitý historický exkurz do právní úpravy jím sledované oblasti a dále se zaměřuje na její mezinárodněprávní aspekty. V následujících kapitolách věnuje pozornost zejména příslušné komunitární úpravě, české právní úpravě skončení pracovního poměru a její harmonizaci s právem ES. Těžiště práce spočívá v rozboru platné právní úpravy skončení pracovního poměru. Autor se zabývá i odstupným a rovněž problematikou skončení pracovního poměru v některých členských zemích Evropské unie.

V závěru autor kriticky hodnotí platnou právní úpravu způsobů skončení pracovního poměru a uvádí i dílčí náměty de lege ferenda. V obecné rovině se krátce zaměřuje i na návrh nového zákoníku práce.

Se systematickým členěním textu je možno souhlasit. Autor vychází z rozsáhlého okruhu odborné literatury časopisecké i knižní, nejen české, ale i německé. Uvádí ji v seznamu použité literatury.

Z textu je zřejmé, že autor přistoupil ke zpracování zvoleného tématu se zájmem i potřebnými znalostmi. Současně je však nutno konstatovat, že se dopustil řady pochybení.

Práce obsahuje četné drobné nepřesnosti terminologického, stylistického i věcného rázu. Zákonodárství o práci do roku 1848 nelze označovat jako

pracovněprávní předpisy, jak to činí autor na str. 4. Ve výčtu stěžejních zákonů (str. 13), které po roce 1989 ovlivnily pracovní právo, autor neuvádí platný zákon o zaměstnanosti, ačkoliv v následujícím výkladu uvádí i zákony z roku 2004. Působí velmi zvláště, když autor svou rigorózní práci místy označuje jako diplomovou – je tomu tak např. v obsahu pod bodem 1.1, dále v poznámce na str. 16 a v závěru na str. 84. Na str. 52 je uvedeno, že žena je oprávněna čerpat mateřskou dovolenou zpravidla 21 nebo 31 týdnů po porodu. Na str. 50 vypadlo z citace ust. § 46 odst. 1 písm d) zákoníku práce slovo „orgánu“. Text se místy vyznačuje určitou stylistickou neobratností – např. na str. 39 autor uvádí ...Pracovní právo v České republice rozlišuje hned několik právem aprobovaných způsobů skončení pracovního poměru... Stylistické nedostatky jsou také např. na str. 27 a 49. Tyto nepřesnosti mohly být opraveny při důslednější závěrečné korektuře textu.

Autor se někdy vyjadřuje způsobem, který by byl jistě přijatelný v ústním projevu, v rigorózní práci však působí dosti neobvykle. Např. na str. 2 uvádí ...Dlouho očekávaný nedávný vstup do Evropské unie je alfou a omegou dnešních dnů... Část sedmá -...- je srdcem rigorózní práce... na str. 3 ...vydařený vstup ČR do rodiny západoevropských států..

Text obsahuje i některé závažné nedostatky, které snižují celkovou úroveň práce. Za nejvýznamnější z nich považuji skutečnost, že autor vychází z již neplatné právní úpravy. Z jeho výkladu na str. 63 a 67 lze usuzovat, že nevzal na vědomí zrušení zákona č. 9/1991 Sb. a zákona č. 1/1991 Sb.

Výklad o právní úpravě odstupného při skončení pracovního poměru (str. 73 a 74) není úplný – autor se vůbec nezmiňuje o tom, že odstupné je možné poskytnout i zaměstnanci, u něhož dochází k rozvázání pracovního poměru výpovědí danou zaměstnavatelem z důvodu uvedeném v ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákoníku práce nebo dohodou z těchto důvodů. Je otázkou, proč se autor zabývá odstupným, nikoli však již dalšími povinnostmi zaměstnavatele při skončení pracovního poměru.

Vzhledem ke všem výše uvedeným nedostatkům docházím k závěru, že posuzovaná práce nesplňuje požadavky kladené na rigorózní práci. Nepochybuji o tom, že autor je schopen napsat kvalitní rigorózní práci – ostatně již v předložené

práci prokázal dobrou znalost platné právní úpravy způsobů skončení pracovního poměru, pozornost věnuje i aplikačním problémům. Je však zcela nezbytné, aby k přípravě rigorózní práce přistoupil s podstatně větší pozorností a péčí, než tomu bylo v případě posuzované práce a nedopustil se tak chyb, na které v posudku upozorňuji.

Závěrem konstatuji, že předložená práce **nesplňuje požadavky** kladené na rigorózní práce Rigorózním řádem Právnické fakulty, proto doporučuji, aby ji autor přepracoval.

JUDr. Věra Štangová, CSc.

oponent

V Praze dne 20. března 2006